

o léčení a ošetření osoby služebné bez jakéhokoliv obmezení a opravňuje jej toliko, když dokázáno jest, že si čeledín svou vlastní vinou nemoc přivodil, ke srážce výloh ošetřovacích se mzdy. Nemění tedy na povinnosti službodárce pečovati o léčení a ošetření čeledína, pokud se týče zaplatiti ošetřovné v nemocnici, ničeho okolnost, že služka st-lova byla nemocna již v době nastoupení služby.

Z úvahy té plyne dále, že by bývalo zbytečno prováděti důkazy o této okolnosti, když jest pro posouzení povinnosti st-lovy irelevantní, pročez jest i námitka vadnosti řízení bezdůvodná.

Bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 2063.

Živnostenské právo: O policejní hodině v živnosti hostinské.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 6135/22.)

V ě c: František Š. v L. proti zemské správě politické v Praze stran trestního nálezu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: Z důvodu, že skutková povaha přestupku jest zjištěna seznáním stráže, potvrdil žal. úřad nař. rozhodnutím trestní nález osp-é v H. ze dne 8. dubna 1921, jímž byl st-l odsouzen dle § 131 živn. ř. k pokutě 200 K pro přestoupení vyhlášky zsp-é v Praze ze dne 29. září 1920 č. 15 A - 1927/1920 č. z. spr. pol. 290.600, spáchaný tím, že dne 9. ledna 1921 byli v jeho hostinci v L. přítomni hosté ještě po 12. hod. noční, stanovené za policejní hodinu uzavírací.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Proti údajům písemného četnického oznámení, dle něhož o 1. hod. ranní dne 9. ledna 1921 popíjelo v hostinci st-lově asi 10 místních hostů, vypověděl st-l při svém výslechu u osp-é dne 11. února 1921, že v hostinci jeho přenocovali tehda p o v o z n í c i jedoucí do Prahy a že seděli po 12. hod. v lokále proto, poněvadž vždy k 1. hod. neb 2. hod. noční odjíždějí. Totéž tvrdil st-l i ve svém odvolání, dodávaje, že to byli hokynáři, jedoucí do Prahy na trh, kteří u st-le přenocovali a jímž st-l po 12. hod. noční otevřel, aby mohli odejeti.

Tímto tvrzením dovolával se st-l nepochybně ustanovení § 1, odst. 2 min. nař. ze dne 3. dubna 1855 č. 62 ř. z., dle něhož v odstavci prvním vyslovený zákaz nepouštěti po určité noční hodině hosty do hostince resp. nedovoliti jim další pobyt, se netýká cestujících a povozníků zavítavších do zájezdního hostince.

Odpovídá-li st-lovo tvrzení skutečnosti a je-li jeho hostinec považovati za hostinec zájezdní, nepodléhalo by po případě st-lovo jednání trestu.

Vycházeje z mylného názoru, že písemné oznámení četnické stanice tvoří samo o sobě důkaz, nekonal žal. úřad o st-lově obhajobě žádného šetření, ačkoliv jest šetření v řízení policejně-trestním konati z povinnosti úřední.

Tím zavinil podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí podle Šu 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 2064.

Školství: I. V řízení o zrušení třídy na škole zřízené podle zemských zákonů o zřizování škol nejsou obec ani místní školní rada legitimovány k námitkám týkajícím se zřízení školy menšinové v obci. — II. O podmínkách zrušování tříd při školách obecných podle § 9 zák. č. 189/1919 jako při Boh. 805 adm.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 20.300/22.)

Věc: Místní školní rada a představenstvo obce R. a místní představenstvo v M. proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze o zrušení třídy při německé škole v M.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Předseda zemské školní rady v Praze zrušil rozhodnutím z 23. prosince 1921 podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. s platností od 31. ledna 1922 na veřejné obecné škole s řečí vyučovací německou v M. jednu definitivní třídu postupnou, ježto ani tříletým průměrem počtu dětí této školy, ani počtem jeho v tomto školním roce organizace školy té jakožto dvoutřídní není odůvodněna.

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné s tím, že v odpor vzaté rozhodnutí bylo učiněno v mezích oprávnění, jež dává cit. zákon předsedovi zšr-y a mimo to není provedenou redukcí vyučování na škole nikterak ohroženo.

Nss neuznal stížnost důvodnou, a to z těchto úvah:

Nejprve nutno zdůrazniti, že nss může přezkoumati toliko nař. rozhodnutí a jeho obsah tak, jak rozhodnutí to bylo vydáno. Nař. rozhodnutí pak resp. jím potvrzené rozhodnutí předsedy zšr-y týče se toliko zrušení jedné třídy na uvedené škole, nikoliv však zřízení české menšinové školy.

Proto nelze se zaměstnávatí vývody stížnosti, které směřují proti zřízení české školy menšinové a jsou příslušné námitky nepřipustné, poněvadž o zřízení této české menšinové školy tu nejde, a ostatně st-lě, nejsouce podle § 6 zák. č. 189/19 konkurenčními činiteli pro tuto školu menšinovou, nejsou ke stížnosti proti zřízení školy menšinové ani legitimováni. Zrušení třídy na škole německé jest úkon, který právně jest úplně nezávislý na úkonu zřízení školy české, mezi oběma těmito úkony není právní spojitosti. Na tom nemění nic ani ta okolnost, že po případě místnosti uprázdněné zrušením německé třídy bude nebo mohlo by býti použito k umístění třídy české, neboť stane-li se tak po případě opatřením podle § 7 zákona č. 189/19, bude tu zcela samostatné rozhodnutí správního úřadu, proti kterému ovšem bude legitimovaným stranám volno dovolati se kognice nss-u.

Nutno se tedy omeziti na ony vývody stížnosti, které směřují proti zrušení třídy.

V tom směru stížnost toliko vytýká, že rozhodné okolnosti byly vadně zjištěny, pokles žactva je toliko dočasný, že redukcí trpí vyučo-